

Kövesd a Holdat

James Norbury

Budapest, 2024

Hajnal

A hegyekben beköszöntött a tél.

A nagy folyó mélyen, tisztán hömpölygött.

A fák közül csak a fenyők tartották meg sötét,
viaszos tűleveleiket.

Amaya életében először egyedül
a csendes tájat járta
a szüleit keresve.

Két napja vándorolt, ereje minden lépéssel fogyott,
mígnem egy felhőtlen éjszakán mintha zajt hallott volna
az erdő mélyéről.

Ismerős volt a hang.

Amaya közelebb óvakodott,
hogy lássa, honnan érkeznek a zajok.

Megkönnyebbült, mert éppen az tárult a szeme elé,
amit remélt.

Kutyák voltak ők is – csak nagyobbak, mint az anyja meg az apja,
más-más mintával a bundájukban.

Izgalom fogta el;
felénk iramodott a fák között.

Ahogy közeledett, a legközelebbi farkas felkapta a fejét,
szeme sárgán villant a sötétben.

A fenevad habozás nélkül Amayára vetette magát,
fogait a hátába mélyesztette, és kitépett egy darabot a bundájából.

Amaya felvonyított, és már menekült volna,

Aztán egy újabb, majd még egy, és hirtelen vadul villogó szemek
és vicsorgó fogak között talált magát.

Nem volt kiút.

Szemét szorosra zárta, a mancsával is eltakarta,
és várta az elkerülhetlent.

Ugatás és vicsorgás visszhangzott a hideg reggeli levegőben.
Amayának fogalma sem volt, mi történik,
ám még életben volt.

Fél szemmel bátortalanul kilesett, de csak annyit látott, hogy egy farkas,
a többinél nagyobb és idősebb, magányosan áll fölötte.

Úgy látszott, súlyosan megsérült, és mintha szembefordult volna
a farkával. Azok készültek valamire, bár egyelőre csak lassan köröztek...

...majd egyikük támadásba lendült.

A megtermett farkas ekkor a fogai közé kapta Amayát,
és futásnak eredt.

Száguldottak a fák mellett a sötétben.

Amaya hallotta a farkát a hátuk mögött,
de csaholásuk lassanként elhalkult, és már csak
a Farkas zihálása hallatszott, mellé a mancsai dobbantak a havon.

A Farkas megállt, és letette Amayát a hóra.

A kiskutya felnézett a különös lényre.

A Farkast megtépázta a harc, hevesen zihált.

Arcán egy élet küzdelmei hagyták ott nyomukat,
Amaya mégis úgy érezte, mélységes nyugalom árad belőle, és nem félt.

– Jól vagy? – kérdezte a Farkas.
Amaya lassan bólintott.
– Megmentettél.

– Menedéket kell keresnünk – szolt a Farkas.
– Gyere utánam.